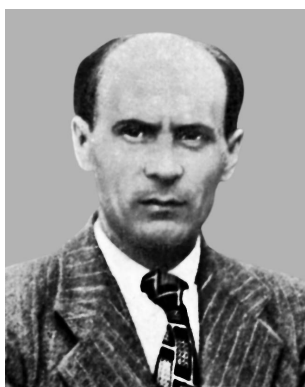

В. Г. Гримич

Амірі Гайнан Гімазетдінович

АМІРІ Гайнан Гімазетдінович (Әмири Гәйнан; 25. 08. 1911, с. Новий Артаул, Башкортостан, РФ – 08. 09. 1982, Уфа, Башкортостан, РФ) – башкирський письменник. Учасник 2-ї світової війни. Закін. Башкир. пед. інститут (Уфа). У поемі «Кәмһетелгән Шәмсетдин, трутдинһез Нуретдин» («Упосліджений Шамсутдин і Нуретдин без трудоднів», 1932), написаній у напівказк. манері, автор з гумором змальовує борсання людини між скнарістю і страхом перед злиднями, утверджує радість добротворення. Автор нарису «Яңы уйзар» («Нові думки», 1933), зб. оповідань «Алтын» («Золото», 1940), «Зур бакса» («Великий сад», 1947), «Хикәйәләр» («Оповідання», 1953), психол. повісті «Мурадым» («Мурадим», 1960), поет. збірок «Ғалдат йөрәге» («Серце солдата», 1944), «Йәшәү – яныу» («Життя – горіння», 1957), «Яззың бер тамсыһы» («Крапля весни», 1964) та ін. Усі твори А. опубл. в Уфі. Відомий також як дит. письменник, публіцист і літературознавець. Досліджував укр. тему в башкир. літ-рі. Автор вірша «Украинаға» («Україні», 1949), присвяч. визволенню укр. земель від нім.-фашист. загарбників. Переклав низку творів укр. поетів, зокрема вірш П. Тичини «На майдані», що був уміщений у кн. «Днепр тулкындары» («Хвилі Дніпра», Уфа, 1979).

Бібліографічний опис:

Амірі Гайнан Гімазетдінович / В. Г. Гримич// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2001. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-44003>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).